

Vločka

Karel Plíhal

1. Vločky jsou hvězdy, co nehasnou,
když slunce vystrčí hlavu,
jedna z nich ležela před masnou
uprostřed vzteklého davu.
2. Bylo to minulou sobotu,
dostali hovězí přední,
ona koukala zoufale na botu,
která se zjevila před ní.
R: Dlouho se v rozpacích
strojila v oblacích
pro tuto sváteční chvíli.
Po vzoru básníků,
za cenu zániku,
letěla, aby svět
byl aspoň na chvilku
nevinně bílý.
3. Pak řezník vytáhnul roletu,
nikdo si nevšiml asi
té vločky středního doletu
s náloží něhy a krásy.
4. Zmizela pod jednou z podrážek,
na vločkách jaksi se nelpí,
leda kdyby tak pronikla do drážek
nějaké Gottové LP.
R:
5. Nebudme ke vločkám neteční,
to pro nás v bolestech tají,
aby nám v dutině lebeční
nezbylo jen, co kde mají.